

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2009/44/EF

af 6. maj 2009

om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF ⁽⁴⁾ indførtes regler, som både over for indenlandske og udenlandske deltagere i betalings- og værdipapirafviklingssystemer sikrer, at overførselsordrer og netting af fordringer og forpligtelser, der følger af sådanne ordrer, er endelige, og at sikkerhedsstillelse er eksigibel.
- (2) I Kommissionens evalueringsrapport af 7. april 2006 om direktiv 98/26/EF om endelig afregning konkluderedes det, at direktiv 98/26/EF generelt fungerer godt. Rapporten påpegede, at der inden for betalings- og værdipapirafviklingssystemer kan være væsentlige ændringer på vej, og at der er et vist behov for at præcisere og forenkle direktiv 98/26/EF.
- (3) Den vigtigste ændring er imidlertid det stigende omfang af forbindelser mellem systemerne, som på det tidspunkt, da direktiv 98/26/EF blev udarbejdet, næsten udelukkende opererede på et nationalt og uafhængigt grundlag. Denne ændring er et af resultaterne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter ⁽⁵⁾ og den europæiske adfærdskodeks for clearing og afvikling. For at følge op på

denne udvikling bør begrebet interoperabelt system og systemoperatørernes ansvar præciseres.

- (4) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF ⁽⁶⁾ indførtes et sæt ensartede fællesskabsregler for grænseoverskridende anvendelse af finansiel sikkerhed, og dermed ophævedes de fleste formelle krav, der traditionelt er forbundet med aftaler om sikkerhedsstillelse.

- (5) Den Europæiske Centralbank besluttede at godkende anvendelsen af gældsfordringer som sikkerhed i eurosystemets kreditoperationer fra 1. januar 2007. For at få størst mulig økonomisk virkning af anvendelsen af gældsfordringer anbefalede Den Europæiske Centralbank at udvide anvendelsesområdet for direktiv 2002/47/EF. I Kommissionens evalueringsrapport af 20. december 2006 om direktivet om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (2002/47/EF) behandlede dette emne, og der blev givet udtryk for samme opfattelse som Den Europæiske Centralbank. Anvendelsen af gældsfordringer vil øge omfanget af instrumenter til sikkerhedsstillelse. Desuden vil yderligere harmonisering på området for betalings- og værdipapirafviklingssystemer yderligere bidrage til at skabe ensartede betingelser for kreditinstitutter i alle medlemsstater. Hvis det kan gøres lettere at anvende gældsfordringer som sikkerhed, vil det også være en fordel for forbrugere og debitorer, da anvendelsen af gældsfordringer som sikkerhed i sidste instans kan føre til en mere intens konkurrence og bedre lånemuligheder.

- (6) For at lette anvendelsen af gældsfordringer er det vigtigt at afskaffe eller forbyde administrative regler som anmeldelses- og registreringskrav, som ville gøre det praktisk umuligt at overdrage gældsfordringer. Tilsvarende bør debitorer for ikke at bringe sikkerhedshaverne i en vanskelig situation have mulighed for gyldigt at give afkald på deres modregningsret over for kreditorerne. Med samme begrundelse bør debitorerne have mulighed for at give afkald på sine rettigheder i henhold til bankhemmelighedsreglerne, idet det ellers kan være vanskeligt for sikkerhedshaveren at få tilstrækkelige oplysninger til at foretage en rimelig vurdering af værdien af de underliggende gældsfordringer. Disse bestemmelser bør ikke berøre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EUT C 216 af 23.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Udtalelse af 3.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 18.12.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 27.4.2009.

⁽⁴⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

⁽⁵⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.

⁽⁷⁾ EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66.

- (7) Medlemsstaterne har ikke benyttet sig af muligheden i artikel 4, stk. 3, i direktiv 2002/47/EF for ikke at anerkende tilegnelse for sikkerhedshaver. Bestemmelsen bør derfor udgå.
- (8) Direktiv 98/26/EF og 2002/47/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (9) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 98/26/EF

I direktiv 98/26/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Betragtning 8 udgår.
- 2) Følgende betragtning indsættes:
- »(14a) Nationale kompetente myndigheder eller tilsynsmyndigheder bør sikre, at operatørerne af de systemer, der opretter de interoperable systemer, så vidt muligt er nået til enighed om fælles regler om tidspunktet for overførselsordrers indgang i de interoperable systemer. Nationale kompetente myndigheder eller tilsynsmyndigheder bør sikre, at reglerne om tidspunktet for overførselsordrers indgang i et interoperabelt system, er samordnet i det omfang, det er muligt og nødvendigt, således at der ikke opstår retsusikkerhed i tilfælde af et deltagende systems misligholdelse.«.
- 3) Følgende betragtning indsættes:
- »(22a) Er der tale om interoperable systemer, kan manglende samordning af, hvilke regler der er gældende om tidspunktet for overførselsordrers indgang og uigenkaldelighed, udsætte deltagerne i et system eller endog systemoperatøren som sådan for afsmittende virkninger af en misligholdelse i et andet system. For at begrænse den systembetingede risiko er det ønskeligt at fastsætte, at systemoperatører af interoperable systemer samordner reglerne om tidspunktet for overførselsordrers indgang og uigenkaldelighed i deres systemer.«.

- 4) Artikel 1 ændres således:
- a) i litra a) ændres ordet »ecu« til »euro«
- b) litra c), andet led, affattes således:
- »— transaktioner foretaget af medlemsstaternes centralbanker eller Den Europæiske Centralbank i deres egenskab af centralbank.«.
- 5) Artikel 2 ændres således:
- a) litra a) ændres således:
- i) første led affattes således:
- »— mellem tre eller flere deltagere, ikke indbefattet dette systems systemoperatør, et eventuelt afregningsfirma, en eventuel central medkontrahent, et eventuelt clearinginstitut eller en eventuel indirekte deltager, med fælles regler og standardiserede ordninger for clearing, gennem en central medkontrahent eller ikke, eller udførelse af overførselsordrer mellem deltagerne«
- ii) følgende afsnit tilføjes:
- »Et arrangement, der aftales mellem interoperable systemer, udgør ikke et system.«
- b) litra b), første og andet led, affattes således:
- »— et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning) (*), herunder de institutter, der er opført på listen i artikel 2 i nævnte direktiv
- et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (**), bortset fra de institutter, der er opført på listen i artikel 2, stk. 1, i nævnte direktiv,
- (*) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
(**) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.«
- c) i litra f) foretages følgende ændringer:
- i) første afsnit affattes således:
- »f) »deltager«: et institut, en central medkontrahent, et afregningsfirma et clearinginstitut eller en systemoperatør«

(1) EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

ii) tredje afsnit affattes således:

»En medlemsstat kan beslutte, at en indirekte deltager ved anvendelsen af dette direktiv kan betragtes som deltager, hvis den systembetingede risiko berettiger dertil. Betragtes en indirekte deltager som deltager på grund af den systembetingede risiko, begrænser det ikke ansvaret for den deltager, gennem hvilken den indirekte deltager sender overførselsordrer gennem systemet«

d) litra g) affattes således:

»g) »indirekte deltager«: et institut, en central medkontrahent, et afregningsfirma, et clearinginstitut eller en systemoperatør, som har indgået en aftale med en deltager i et system, der udfører overførselsordrer, hvorved den indirekte deltager bliver i stand til at sende overførselsordrer gennem systemet, forudsat at den indirekte deltager er kendt af systemoperatøren.«

e) litra h) affattes således:

»h) »værdipapirer«: alle de instrumenter, der er nævnt i afsnit C i bilag I til direktiv 2004/39/EF«

f) litra i), første led, affattes således:

»— en instruks fra en deltager om at stille et pengebeholdning til rådighed for en modtager ved en postering på et kreditinstituts, en centralbanks, en central medkontrahents eller et afregningsfirmas konto, eller en instruks, som indebærer overtagelse eller indfrielse af en betalingsforpligtelse som defineret i systemets regler, eller«

g) litra l) affattes således:

»l) »afregningskonto«: en konto i en centralbank, hos et afregningsfirma eller hos en central medkontrahent, der anvendes til anbringelse af midler eller værdipapirer samt til afregning af transaktioner mellem deltagerne i et system«

h) litra m) affattes således:

»m) »sikkerhed«: alle realiserbare aktiver, herunder uden begrænsninger finansiel sikkerhed, jf. artikel 1, stk. 4, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (*), der som pant (herunder penge som pant) eller som led i en genkøbsaftale eller lignende aftale eller på anden måde stilles som sikkerhed for rettigheder og forpligtelser, der

kan opstå i forbindelse med et system, eller som stilles som sikkerhed for medlemsstaternes centralbanker eller Den Europæiske Centralbank

(*) EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.«

i) følgende litraer tilføjes:

»n) »forretningsdag«: både dag- og natafvikling omfattende alle hændelser, der forekommer i løbet af et systems forretningsmæssige cyklus

o) »interoperable systemer«: to eller flere systemer, hvis systemoperatører har indgået en indbyrdes aftale, der omfatter udførelse af overførselsordrer på tværs af systemerne

p) »systemoperatør«: den enhed eller de enheder, som har det retlige ansvar for driften af et system. En systemoperatør kan også handle som afregningsfirma, central medkontrahent eller clearinginstitut.«

6) Artikel 3 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Overførselsordrer og netting har retsvirkning og er bindende for tredjeparter, selv i tilfælde af insolvensbehandling mod en deltager, såfremt overførselsordrerne var indgået i systemet inden tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning, jf. artikel 6, stk. 1. Dette gælder selv i tilfælde af insolvensbehandling mod en deltager (i det pågældende system eller i et interoperabelt system) eller mod systemoperatøren af et interoperabelt system, der ikke er deltager.

Indgår overførselsordrer i et system efter tidspunktet for indledningen af insolvensbehandling og udføres på den forretningsdag, som defineret i systemets regler, hvor denne behandling indledes, kan de kun gøres retligt gældende over for og er kun retligt bindende for tredjeparter, hvis systemoperatøren kan bevise, at denne på det tidspunkt, hvor sådanne overførselsordrer blev uigenkaldelige, hverken var vidende om eller burde have været vidende om indledningen af insolvensbehandling.«

b) følgende stykke tilføjes:

»4. Er der tale om interoperable systemer, fastsætter hvert system selv i sine regler tidspunktet for overførselsordres indgang i systemet, på en sådan måde at det så vidt muligt sikres, at alle de pågældende interoperable systemers regler samordnes i så henseende. Medmindre det er udtrykkeligt fastsat i alle de pågældende interoperable systemers regler, berøres et systems regler om tidspunktet for en overførselsordres indgang ikke af reglerne i andre systemer, hvormed det er interoperabelt.«

7) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Medlemsstaterne kan fastsætte, at indledning af insolvensbehandling mod en deltager eller en systemoperatør af et interoperabelt system ikke må være til hinder for, at midler eller værdipapirer, der er disponible på den pågældende deltagers afregningskonto, anvendes til at indfri deltagerens forpligtelser inden for systemet eller inden for et interoperabelt system på forretningsdagen for insolvensbehandlingens indledning. Medlemsstaterne kan endvidere fastsætte, at en kreditfacilitet, der er bevilget en sådan deltager i forbindelse med deltagelse i systemet, anvendes til at indfri vedkommendes forpligtelser inden for systemet eller inden for et interoperabelt system mod fyldestgørelse i en disponibel, reel sikkerhed.«.

8) I artikel 5 tilføjes følgende stykke:

»Er der tale om interoperable systemer, fastsætter hvert system i sine regler tidspunktet for overførselsordres uigenkaldelighed på en sådan måde at det så vidt muligt sikres, at alle de pågældende interoperable systemers regler samordnes i så henseende. Medmindre det er udtrykkeligt fastsat i alle de pågældende interoperable systemers regler, berøres et systems regler om tidspunktet for en overførselsordres uigenkaldelighed ikke af reglerne i andre systemer, hvormed det er interoperabelt.«.

9) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Insolvensbehandling har ikke tilbagevirkende kraft for de rettigheder og forpligtelser for en deltager, der følger af eller har forbindelse med den pågældendes deltagelse i et system inden tidspunktet for en sådan behandlings indledning, jf. artikel 6, stk. 1. Dette gælder bl.a. for så vidt angår rettigheder og forpligtelser for en deltager i et interoperabelt system eller for en systemoperatør af et interoperabelt system, der ikke er deltager.«.

10) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

1. Den ret til fyldestgørelse i stillet sikkerhed, som tilkommer en systemoperatør eller deltager, der har fået sikkerheden stillet i forbindelse med et system eller interoperabelt system, og den ret til fyldestgørelse i stillet sikkerhed, som tilkommer medlemsstaternes centralbanker eller Den Europæiske Centralbank, berøres ikke af insolvensbehandling mod:

- a) en deltager (i det berørte system eller i et interoperabelt system),
- b) en systemoperatør af et interoperabelt system, der ikke er deltager,

c) en medkontrahent for medlemsstaternes centralbanker eller Den Europæiske Centralbank eller

d) enhver tredjepart, der stillede sikkerheden.

Den stillede sikkerhed kan realiseres med henblik på fyldestgørelse af sådanne rettigheder.

2. Stilles værdipapirer, herunder rettigheder til værdipapirer, som sikkerhed for deltagere, systemoperatører eller medlemsstaternes centralbanker eller Den Europæiske Centralbank, jf. stk. 1, og disses rettigheder med hensyn til de pågældende værdipapirer, eller rettigheder, der tilkommer en forvalter (nominee), mandatar eller tredjemand, der handler på deres vegne, som fastsat i loven er noteret i et register, på en konto eller i en værdipapircentral i en medlemsstat, afgøres sådanne enheders rettigheder som sikkerhedshavere med hensyn til de pågældende værdipapirer efter denne medlemsstats lovgivning.«.

11) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Medlemsstaterne angiver, hvilke systemer og respektive systemoperatører der skal omfattes af dette direktiv, og anmelder disse til Kommissionen, idet de også meddeler Kommissionen, hvilken myndighed de har gjort ansvarlig, jf. artikel 6, stk. 2.

Systemoperatøren skal over for den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, angive, hvem deltagerne i systemet er, herunder eventuelle indirekte deltagere, og skal meddele enhver ændring med hensyn til deltagerne.

Foruden den i andet afsnit omhandlede angivelse kan medlemsstaterne bestemme, at der skal føres tilsyn med eller ske godkendelse af systemer, der henhører under deres kompetence.

Et institut skal på anmodning af enhver, der har en begrundet interesse, informere om, hvilke systemer det deltager i, samt om de væsentligste bestemmelser, der gælder for disse systemers virkemåde.

2. Et system, der er betegnet som et system inden ikrafttrædelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, fortsætter med at være omfattet af dette direktiv (*).

En overførselsordre, der indgår i et system, inden nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv 2009/44/EF træder i kraft, men som afvikles efter dette tidspunkt, anses som en overførselsordre med henblik på dette direktiv.

(*) EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37«.

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2002/47/EF

I direktiv 2002/47/EF foretages følgende ændringer:

1) Betragtning 9 affattes således:

»(9) For at begrænse de administrative byrder for parter, der benytter sig af finansiel sikkerhedsstillelse inden for dette direktivs anvendelsesområde, bør den eneste sikringsakt, som i henhold til national lovgivning kan kræves af parterne ved finansiel sikkerhedsstillelse, være, at den finansielle sikkerhed er under sikkerhedshaverens eller en på dennes vegne handlende persons kontrol, hvilket dog ikke bør udelukke sikkerhedsstillelsesmetoder, der giver sikkerhedsstilleren lov til at substituere finansiel sikkerhed eller trække overskydende sikkerhed tilbage. Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan kræve, at en gældsfordring gøres gældende ved opførelse på en liste over fordringer.«.

2) Betragtning 20 affattes således:

»(20) Dette direktiv berører ikke anvendelsen eller virkningen af aftalevilkårene for finansielle instrumenter eller gældsfordringer, der stilles som finansiel sikkerhed, såsom rettigheder, forpligtelser eller andre betingelser, der er fastsat i udstedelsesvilkårene for sådanne instrumenter, og eventuelle andre rettigheder og forpligtelser og andre betingelser, som måtte gælde i forholdet mellem udstederne og indehaverne af sådanne instrumenter eller mellem debitoren og kreditoren for sådanne gældsfordringer.«.

3) Følgende betragtning tilføjes:

»(23) Dette direktiv berører ikke en medlemsstats ret til at indføre regler, som skal sikre effektiviteten af aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse i forhold til tredjeparter for så vidt angår gældsfordringer.«.

4) Artikel 1 ændres således:

a) stk. 2, litra b), affattes således:

»b) en centralbank, Den Europæiske Centralbank, Den Internationale Betalingsbank, en multilateral udviklingsbank som omhandlet i bilag VI, del 1, afsnit 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut

(omarbejdning) (*), Den Internationale Valutafond og Den Europæiske Investeringsbank

(*) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.«

b) stk. 2, litra c, nr. i)-iv) affattes således:

»i) et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i direktiv 2006/48/EF, herunder institutterne på listen i direktivets artikel 2

ii) et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1. i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (**)

iii) et finansieringsinstitut som defineret i artikel 4, nr. 5, i direktiv 2006/48/EF

iv) et forsikringsselskab som defineret i artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) (***) og et forsikringsselskab som defineret i artikel 1, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/83/EF af 5. november 2002 om livsforsikring (***)

(*) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

(**) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1.

(***) EFT L 345 af 19.12.2002, s. 1.«

c) stk. 4, litra a), affattes således:

»a) Den finansielle sikkerhed, der stilles, skal bestå af kontanter, finansielle instrumenter eller gældsfordringer.«

d) i stk. 4 tilføjes følgende litra:

»c) Medlemsstaterne kan bestemme, at gældsfordringer, når debitor er en forbruger som defineret i artikel 3, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkredit-aftaler (*), eller en mikrovirksomhed eller lille virksomhed som defineret i artikel 1 og artikel 2, stk. 2 og 3, i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (**), ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, medmindre sikkerhedshaveren eller sikkerhedsstilleren i forbindelse med sådanne gældsfordringer er en af de institutioner, der er omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 2, litra b).

(*) EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66.

(**) EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.«

- e) stk. 5 ændres således:
- anses som stillet til sikkerhedshaveren i overensstemmelse med dette direktiv.«
- i) i andet afsnit tilføjes følgende:
- »For gældsfordringer er det til identificeringen af og dokumentationen for en gældsfordring, der stilles som finansiel sikkerhed mellem parterne, tilstrækkeligt at opføre denne på en liste over fordringer, som sendes skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed, til sikkerhedshaveren.«
- ii) følgende indsættes efter andet afsnit:
- »Med forbehold af andet afsnit kan medlemsstaterne bestemme, at opførelsen på en liste over fordringer, som sendes skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed, til sikkerhedshaveren, også er tilstrækkeligt til identificeringen af og dokumentationen for en gældsfordring, der stilles som finansiel sikkerhed, over for en debitor eller tredjemand.«
- 5) Artikel 2 ændres således:
- a) stk. 1 ændres således:
- i) litra b) og c) affattes således:
- »b) »aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret«: en aftale, herunder genkøbsaftaler, ifølge hvilken en sikkerhedsstiller overdrager fuld ejendomsret eller fuld adkomst til den finansielle sikkerhed til en sikkerhedshaver med det formål at sikre eller på anden vis dække indfrielsen af relevante finansielle forpligtelser
- c) »aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning«: en aftale, ifølge hvilken en sikkerhedsstiller stiller finansiel sikkerhed som pant til eller til fordel for en sikkerhedshaver, og hvor sikkerhedsstilleren bevarer den fulde eller kvalificerede ejendomsret eller fuld adkomst til den finansielle sikkerhed, når pantretten er etableret«
- ii) følgende litra tilføjes:
- »o) »gældsfordringer«: pengekrav på grundlag af en aftale, ifølge hvilken et kreditinstitut som defineret i artikel 4, nr. 1, i direktiv 2006/48/EF, herunder institutterne på listen i direktivets artikel 2, yder kredit i form af et lån.«
- b) stk. 2, andet punktum, affattes således:
- »En eventuel ret for sikkerhedsstilleren til at substituere finansiel sikkerhed, ret til at trække overskydende finansiel sikkerhed tilbage, eller, når der er tale om gældsfordringer, ret til indtil videre at oppebære provenuet heraf, berører ikke det forhold, at den finansielle sikkerhed
- 6) Artikel 3 ændres således:
- a) i stk. 1 tilføjes følgende afsnit:
- »Når gældsfordringer stilles som finansiel sikkerhed, må medlemsstaterne ikke kræve, at indgåelse, gyldighed, sikring mod tredjemand, prioritet, eksigibilitet eller lovlighed som bevismateriale gøres betinget af, at der udføres en formel handling som registrering eller anmeldelse til debitoren for den gældsfordring, der er stillet som sikkerhed, jf. dog artikel 1, stk. 5. Medlemsstaterne kan dog kræve, at der udføres en formel handling som registrering eller anmeldelse med henblik på sikring, prioritet eller eksigibilitet eller lovlighed som bevismateriale over for debitoren eller tredjemand.
- Kommissionen aflægger senest den 30. juni 2014 beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt bestemmelsen i dette stykke stadig er relevant.«
- b) følgende stykke tilføjes:
- »3. Med forbehold af Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (*) og nationale bestemmelser om urimelige kontraktvilkår sikrer medlemsstaterne, at gældsfordringens debitor skriftligt eller på en måde, der retligt kan sidestilles hermed, gyldigt kan give afkald på:
- i) sin modregningsret over for gældsfordringens kreditorer og over for personer, til hvem kreditor har overdraget, pantsat eller på anden måde anvendt fordringen som sikkerhed, og
- ii) sine rettigheder, der udspringer af bankhæmmelighedsregler, og som ellers vil udelukke eller begrænse fordringskreditors muligheder for at formidle oplysninger om gældsfordringen eller dennes debitor med henblik på anvendelse af gældsfordringen som sikkerhed.
- (*) EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.«
- 7) Artikel 4 ændres således:
- a) i stk. 1 tilføjes følgende litra:
- »c) gældsfordringer, gennem salg eller ved tilegnelse eller ved at modregne deres værdi i eller anvende denne værdi til at indfri de relevante finansielle forpligtelser.«

b) stk. 2, litra b), affattes således:

»b) parterne har aftalt værdiansættelsen af de finansielle instrumenter og gældsfordringerne i aftalen om finansiell sikkerhedsstillelse i form af pantsætning.«

c) stk. 3 udgår.

8) I artikel 5 tilføjes følgende stykke:

»6. Denne artikel finder ikke anvendelse på gældsfordringer.«.

9) Følgende artikel indsættes efter artikel 9:

»Artikel 9a

Direktiv 2008/48/EF

Bestemmelserne i dette direktiv berører ikke direktiv 2008/48/EF.«.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest 30. december 2010 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra 30. juni 2011.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale forskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 6. maj 2009.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

J. KOHOUT

Formand